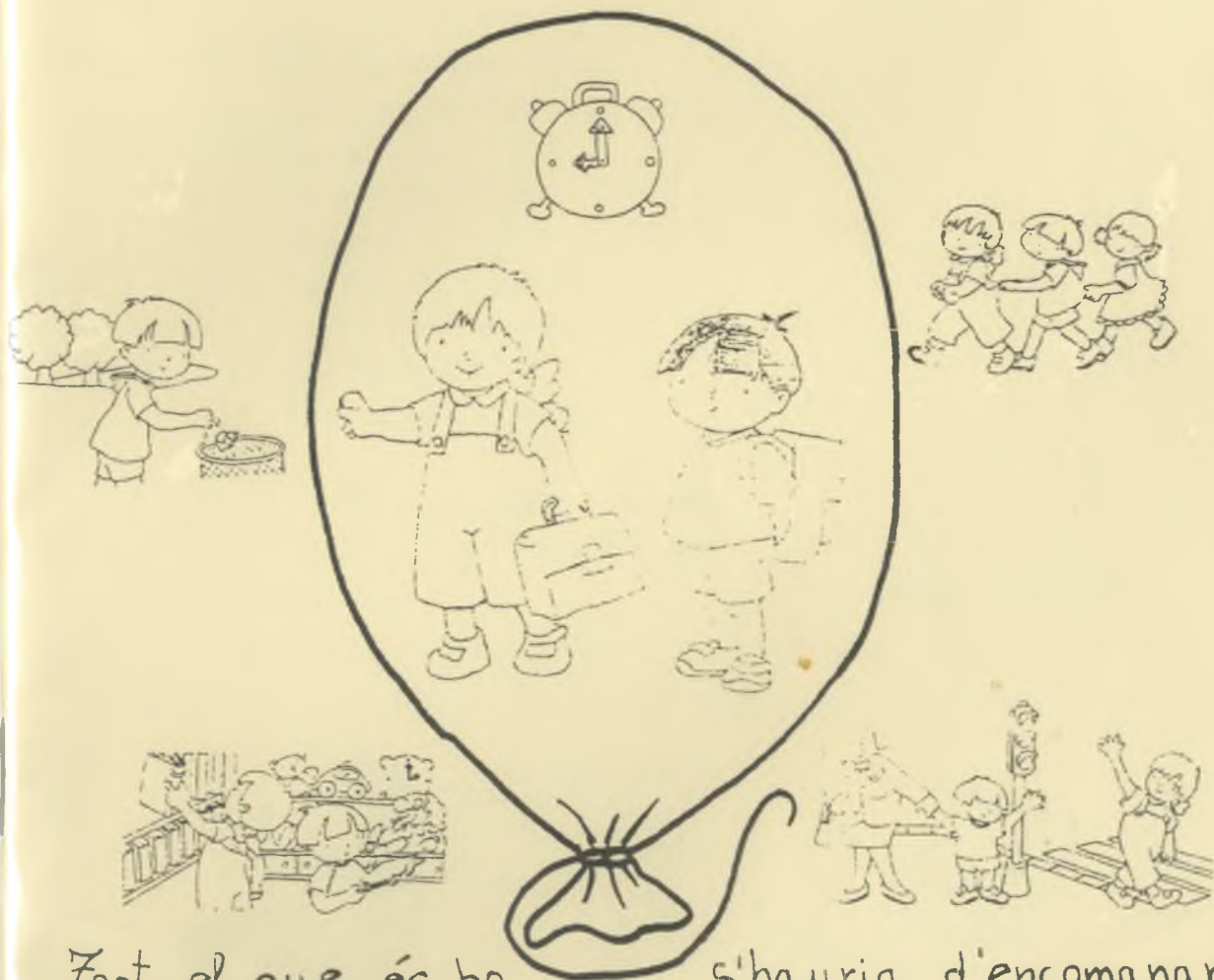

COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME
- Llagostera -

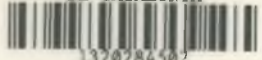
AIXÍ TREBALLEM!

Tot el que és bo

s'hauria d'encomanar

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320284507

Revista escolar - 1r trimestre - Curs 2001/2002

COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME

Es amic fidel
que sempre anirà al teu costat.
Consulta'l,
sovint té a punt
el consell adequat.

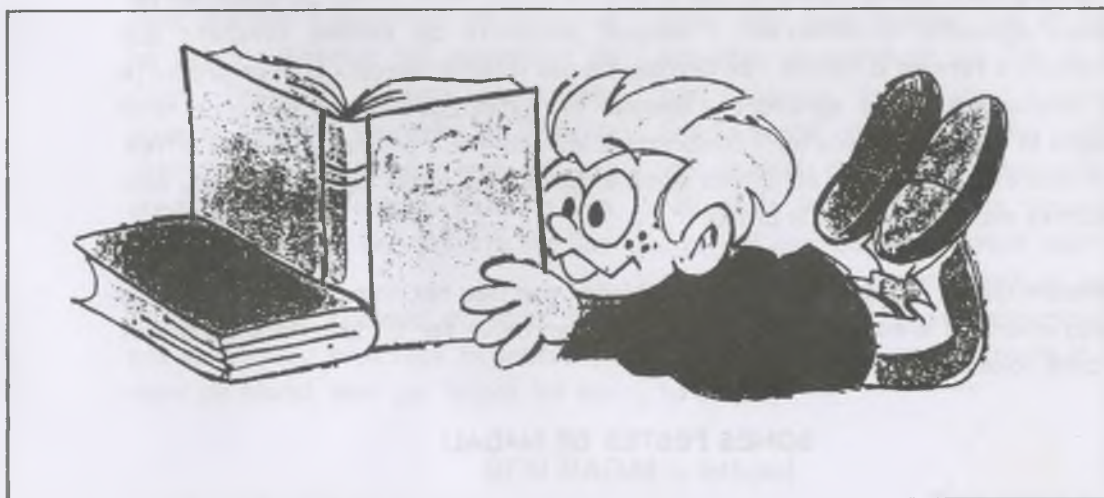
EL LLIBRE

Oceà de saviesa
sense horitzó,
dominant els arcans més subtils
de l'amor,
l'esperança,
la generositat,
l'heroisme ...

És bàlsam en el dolor
somriure brollant des plors ...
tot ell
és cor, senzillesa,
donació ...
i si mai et desviessis
dins tortuós caminal,
no dubtis ...
obre el teu llibre!

Sempre et pot
IL·LUMINAR!

Gna. Lucila H.

LA PAU NO COMENÇA DES DE FORA, SINÓ DES DE DINS

S'acosten els dies de Nadal, dies en què sentim molt sovint una paraula petita però gran al mateix temps: PAU. En aquests últims mesos hem demanat més que mai per aquesta pau tan desitjada per tots el homes del món i que s'ha vist afectada pels conflictes de

guerra que tots coneixem. La pau és un valor fonamental per a les persones, les famílies, les nacions. Com pot cultivar-se aquest valor des del nostre interior?

Viure la fraternitat i l'harmonia entre els éssers humans són els ideals de pau que més es prediquen, en contraposició al desastre, la guerra i a tot tipus de conflictes. Però la pau no comença des de fora, sinó des de dins. La pau és un valor que molt sovint es perd de vista. Quan una nació entra en conflicte amb una altra i hem de viure les conseqüències o quan en la família, en l'escola, els problemes sorgeixen, comencem a apreciar el valor que té la pau.

Vivim en una època en la que es parla molt d'harmonia i pau interior. No obstant pocs fan menció que una de les millors maneres d'aconseguir aquests ideals és mitjançant l'esperit de servei envers els altres. La pau és el fruit de saber escoltar, d'entendre les necessitats dels altres abans que les pròpies. Molta de la pau que poguem viure amb els altres està en la nostra manera d'expressar-nos. Expressar el nostre punt de vista en el moment oportú, facilita la comunicació i augmenta les possibilitats de superar les dificultats, doncs ambdues parts se senten escoltades. Igualment passa quan es fa necessària la correcció d'una actitud: el disgust ens mou a reprendre en el moment sense mesurar les paraules que utilitzem. Quantes vegades ens hem penedit per l'excesiva duresa que vam tenir amb els nostres alumnes, fills o companys? La pèrdua de la pau interior conseqüent, es deu a la intolerància i incomprensió que mostrem, generant una imatge negativa d'una persona. Per això és important pensar amb serenitat abans de prendre una decisió.

L'art de conviure, oblidar-se de l'afany de domini i buscar el punt intermedi entre les diferències, porta l'harmonia com a conseqüència. Amb altres paraules: es necessari aprendre a conversar i obtenir propòsits de millora concrets que beneficiïn a tots en la família i en l'escola. La pau interior sorgeix com un producte del coneixement propi: aprendre a dominar el nostre egoisme i el desig de tenir sempre la raó; saber escoltar i comprendre les debilitats pròpies i les dels altres. Però sobretot: pensar en els altres sempre. Quan això passa conciliem la pau amb nosaltres mateixos i amb els altres.

Demaneu doncs, en aquestes festes de Nadal, que Déu fet home, ens ajudi a viure la pau interior i la nostra actitud de servei com ho va fer Ell amb tots els homes de bona voluntat.

BONES FESTES DE NADAL!

Gna. Sacri Hueso
Directora

Estimat Joan Turon:

T'escric aquestes ratlles per dir-te que tots et recordarem.

Ara fa dos anys, vas ser tu, qui vingueres a trobar-me perquè acceptés el càrrec de President de l'APA. Després d'una estona de parlar-ne i consultar-ho, vaig accedir sense dubtar-ho. Una de les coses que faig, és continuar col·laborant amb la publicació de la revista que tu vas suggerir i impulsar. A mi, sempre se m'ha fet escriure, i llavors m'explicaves que a tu també; però en un moment de tranquil·litat i inspiració et sortia alguna cosa, fos l'hora que fos -algun cop t'aixecaves de matinada per escriure. Són les 4 de la matinada i em poso a escriure.

Vaig llegir una vegada: "Morir és senzill"-exclama Espartac al film homònim, tot arengant els gladiadors que han de lluitar en el circ. "Senzill i simple", confirma el successor de Pere a *Les sandàlies del Pescador*. Una persona neix, creix, es desenvolupa i al final es mor. Més que simple o senzill, a vegades "morir és fàcil". La mort no és bella, ni senzilla, ni fàcil ... No duu adjectiu, la mort. Viatja nua.

La vida, en tot cas, és plena d'adjectius. Per tant, si vols cobrir la radical nuesa de la mort, has de posar l'accent a la vida. Vas ser un bon pare de família, ells t'estimen molt. Vas ser un bon treballador del ferro i l'alumini. Vas ser un bon director i actor de teatre. Vas ser un bon company de feina i un bon amic. Va ser un home que estimava Llagostera i les seves activitats. Vas ser un llagosterenc que molta gent recordarà. Encara no em faig l'idea que no siguis amb nosaltres, peròestic segur que allà on siguis, continuaràs vigilant i dirigint els Pastorets que aquest any els teus actors representaran amb més entusiasme que mai.

S'acosta Nadal. El tenim a l'horitzó com una estrella familiar que s'està apropant amb la intenció evident d'atrapar-nos amb la seva llum. Mai més ben dit, ja que les festes de Nadal són sobretot la celebració de la llum, el solstici d'hivern, que per a nosaltres, els creients, ha estat substituït pel naixement de Crist. Pobles i ciutats s'engalanen aquests dies amb un esclat de llums de colors, com si teméssim més que mai quedar-nos a les fosques. Volem la llum, ara que el fred és viu i les nits són llargues.

A mesura que s'acosta el Nadal tots ens tornem una mica tous. El pressentiment de Nadal, més que no pas les ma-

teixes festes nadalenques (que passen de pressa, com tot), ens estava l'ànima. El Nadal connecta amb el sentiment religiós de la gent, amb el punt d'irracionalitat positiva que tots portem a dins. Segarra va deixar escrit, en el més popular dels seus poemes, que el Nadal ens dóna un sentiment "de llar, de sostre, de terra, de nissaga i d'esperit". Ens fa sentir -diu- unes ganes molt vives, un desig de debó de donar coses al Noi de la Mare, coses que vinguin de dins del cor. Són uns versos molt bonics. El Nadal connecta amb el sentiment religiós de la gent. Desperta en el cor aquells sentiments adormits la resta de l'any.

LA VEU DE L'APA

BON NADAL a tothom!

Joan Saurí Masgrau
President - Junta de l'APA

EL RECORD I L'ORACIÓ ENS UNEIXEN

Des de l'estimació, el respecte i l'admira-
ció per la persona de'n Joan Turon,
és com vull acostar-me a aquest dolo-
rós esdeveniment de la seva recent
mort que ens ha omplert de pena a
tots els que ens consideràvem els
seus amics.

Fou sempre un gran col·laborador del
nostre centre educatiu, però d'una
manera molt implicada i directa des
de l'Associació de Pares, de la que fou
uns anys President. Em faig ressó del
sentiment de tots: comunitat religio-
sa, claustre de professors, APA,
alumnes i famílies. Vull manifestar el
nostre agraïment per aquesta bona

nota musical que va saber aportar; i
fer que tota la comunitat educativa
sintonitzés en els mateixos acords,
ajudant-nos molt activament en la
tasca educativa, avui gens fàcil.

Tots els que hem treballat al seu cos-
tat, coneixem l'interés que li provoca-
va tot projecte innovador, per fer
més viable als pares la tasca de for-
mar bé els seus fills. Gran preocupa-
ció seva era el que la família s'inte-
ressés per tot allò que es feia a la
nostra escola, i així es va tornar a re-
cuperar l'elaboració de la revista
"Així treballem", de la que vull trans-
criure alguns dels seus punts de vista,
referint-se a la relació pares-fills:

"Els pares, primer de tot hem de saber escoltar, aconsellar, mirar, parlar,
mimar (en el bon sentit de la paraula) i que els nostres fills ens trobin sempre
que ens necessitin. Felicitar-los quan les coses els van bé i animar-los quan no
hi van tant. I saber corregir-los en el moment adequat ..."

Bon missatge; res del text es pot
despreciar. Va saber revaloritzar
l'ideari cristià des de la solidesa d'una
escola catòlica que s'exigeix a sí
mateixa aprofundir dia a dia en la
seva pròpia significativitat i que ja
porta dècades treballant en la
recerda de la qualitat. Perquè tot el
que està basat en valors humans i
cristians, donarà fruit en abundància.

Amb el seu treball ple d'il·lusió, però
deixant el pes i el pòsit d'una tasca
rica en contingut, va saber mantenir
viva la flama de la creativitat tan

necessària en tot grup humà. La
nostra APA sempre ha gaudit d'un bon
clima humà, de consens i diàleg amb
les institucions; busca l'enteniment en
allò propi i aliè sense defugir la
defensa dels drets de la nostra
escola.

Junt amb el nostre sentit pèsam a la
seva família i el record més carinyós i
agraït per a ell, demanem a Déu Pare,
el tingui gaudint del Nadal etern, i
que des del cel continuï essent el
nostre amic intercessor.

Gna. Hermenegilda Santamaría

Titular de l'escola

A L'AMIC JOAN

Festes de Nadal de 2001.

Al local del Casal Parroquial, s'estan preparant unes 60 persones de diferents edats per posar en escena una altra representació dels Pastorets.

Tots estan entregats perquè sigui una gran representació. Aviat arribarà el dia de l'estrena. Uns acaben de repassar el seu guió. Altres esperen que uns col·laboradors els maquillin la cara, per fer de dimoni, de Sant Josep o de Mare de Déu.

Vint minuts abans de començar la representació. Els personatges: uns més tranquils, altres més nerviosos. Se sent ja el parlar del públic, a les butaques; persones que hi tornarem, com cada any.

- Ja està a punt? Què falta?

Un personatge, des del darrera dels decorats, amb uns auriculars a les orelles, dona l'ordre que cal començar.

- Pujadas, estàs a punt? Llums, música. Obriu el teló.

I el teló s'obre.

Joan, devies tenir uns 15 anys. Un estiu, durant les vacances, vas venir a casa per veure si tenia feina per tu. Sorties del seminari. No et vaig preguntar mai perquè ho deixaves. Et vaig donar treball i vares estar uns quants anys treballant a casa. Quan plegaves, vares saber coordinar el teu temps lliure per fer teatre, ser president del Bell-Matí ... No tenies mai un no a totes les persones que et demanaven un favor, participar en una activitat. Seria llarguíssim escriure sobre aquest tema.

Ja més gran, em vas dir: "Vull aprendre dibuix". Plegaves més aviat, dos dies a la setmana per anar a Girona a aprendre a dibuixar. Això et va animar i quan ja et sortia de la teva mà un esboç de dibuix, em digueres: "Vull treballar pel meu compte".

"Molta sort, Joan". Et vaig dir. Treballant molt, et van anar vinguent els clients. Vares pujar una família i encara tenies temps, robant moments al descans, per fer quelcom per ajudar al col·legi com a president de l'APA. Vares filmar el centenari de Maria Gay: una pel·lícula representada per nens i nens de l'escola. Vares estar al Casal, portaves els Pastorets, la Passió, i tot un llarg etcètera.

Podria omplir més pàgines, però penso que estic repetint coses que tots els llagosterenc sabem.

Joan, els ferros et varen fer una mala passada. Aquells ferros que primer vas aprendre a dibuixar i més tard els blincaves a cops de martells a la fornal.

Joan, amb tot el cor, descansa en pau.

Jaume Romo

PERE, ENS PODRIES...?

PERE, UN HOME SEMPRE DISPOSAT A AJUDAR

En el mes de novembre hem dit adéu a un bon amic de l'escola: en Pere Genóher. Ha estat un home que sempre ens ha ofert la seva ajuda de manera espontània en els detalls més petits, i amb això contínuament ens demostrava el seu alt sentit de col·laboració per fer la vida més lleugera als altres.

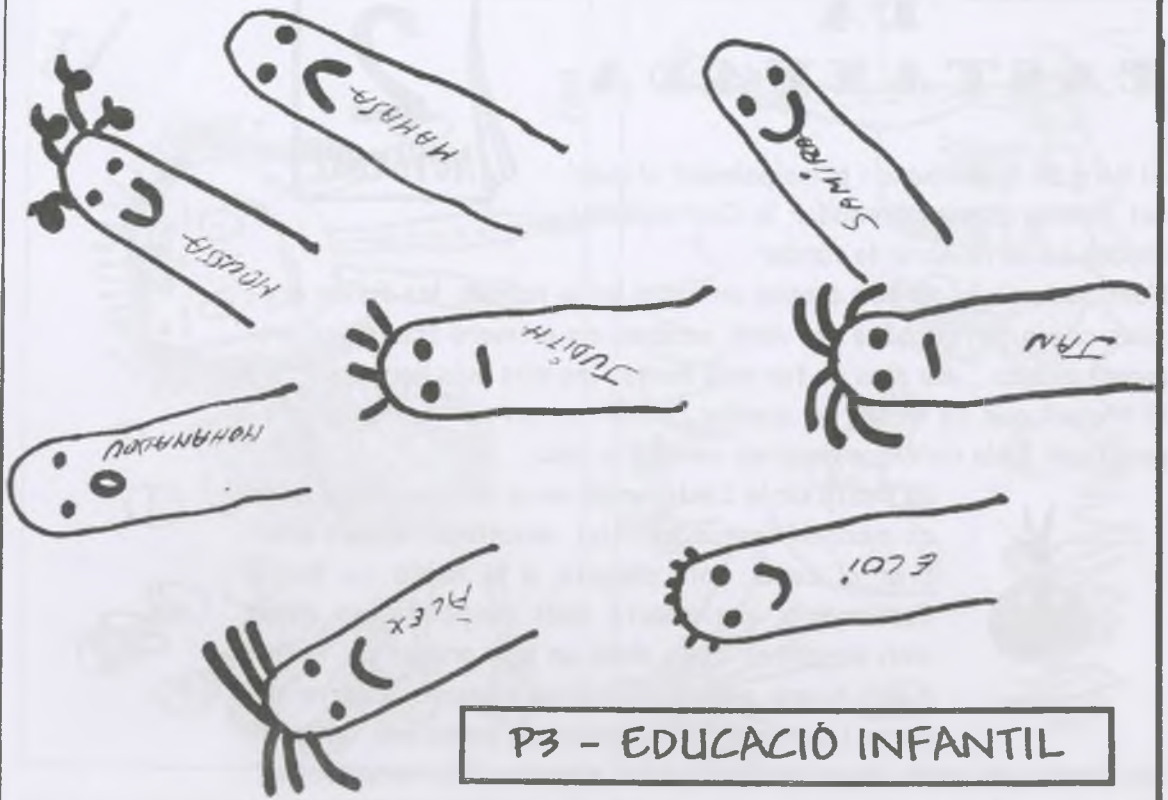

Com t'hem trobat a faltar aquests dies de preparació del Nadal a l'escola. Pere, ens podries venir a muntar els altaveus del pati per als quadres plàstics? Pere, ens podries deixar preparat l'equip de so per a la representació dels pastorets del diumenge? I els peus de micròfon?... Aquestes eren algunes de les preguntes que, amb la confiança que ens donava, li feiem quan s'apropaven aquestes festes. I com a resposta sempre un SÍ generós.

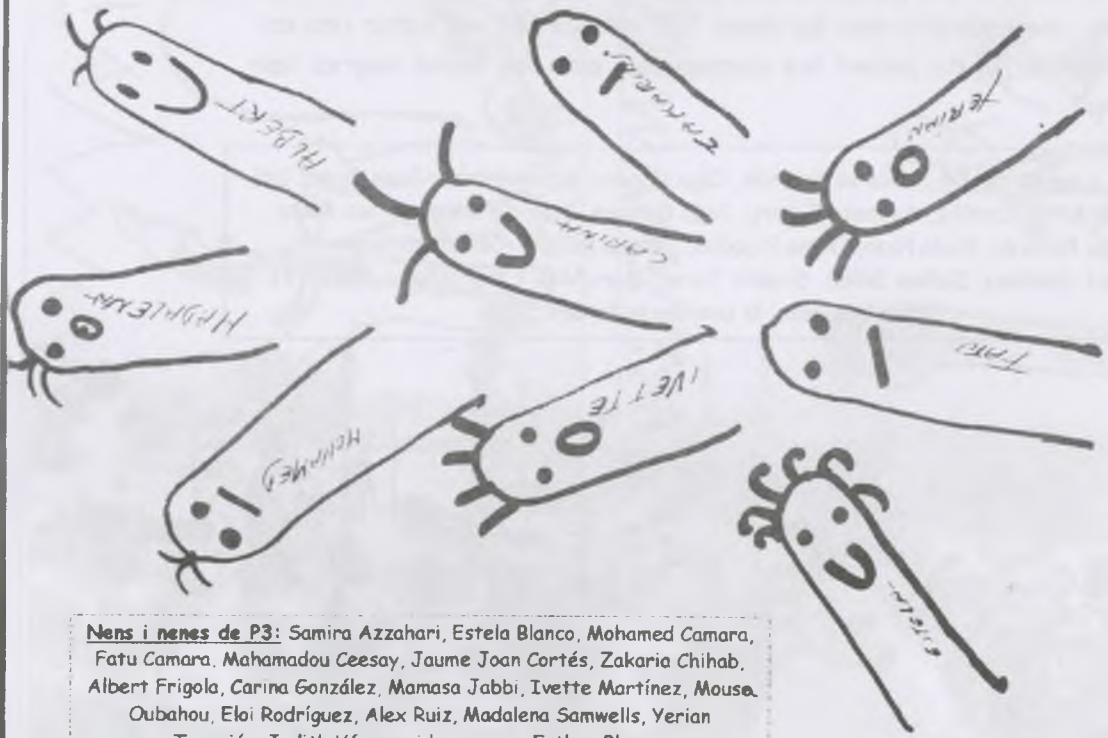
En Pere era una persona servicial i com a tal vivia contínuament atenta, observant i buscant el moment oportú per ajudar a algú, apareixia amb un somriure i les mans per davant disposat a fer-nos la feina més senzilla i això ha fet nèixer en nosaltres un profund agraïment envers ell.

Gràcies Pere per la teva disponibilitat i el sevei que has prestat a la nostra escola durant tants anys. El teu record estarà sempre entre nosaltres.

Gna. Sacri Hueso
Directora

P3 - EDUCACIÓ INFANTIL

Nens i nenes de P3: Samira Azzahari, Estela Blanco, Mohamed Camara, Fatu Camara, Mahamadou Ceesay, Jaume Joan Cortés, Zakaria Chihab, Albert Frigola, Carina González, Mamasa Jabbi, Ivette Martínez, Mouse Oubahou, Eloi Rodríguez, Alex Ruiz, Madalena Samwells, Yerian Torrejón, Judith Vázquez i la germana Esther Blanco.

LA CASTANYADA

2
NOVEMBRE

Al llarg de la setmana i principalment al matí del divendres vam treballar la Castanyada i l'època on se celebra: la tardor.

L'arribada de la tardor suposa un canvi en la natura: les fulles grogues cauen, arrencades pel vent; arriben els primers freds, les primeres pluges ... els dies es fan més curts i les nits més llargues.

El treball que es va fer va quedar recollit en un petit dossier preparat per cada cicle que després van dur a casa.

La Festa de la Castanyada no es pot entendre si no es mengen castanyes. Així, nosaltres, la vam celebrar al Casal, tots plegats, a la tarda. La Maria Castanyera, una velleita molt simpàtica, va estar amb nosaltres i ens donà un bon grapat de castanyes. Abans però li cantàrem cançons mentre els pares i mares de l'Associació de pares ens torraven les castanyes amb l'ajut de dos grans experts "torracastanyes". També vam fer una paperina amb paper de diari per posar-hi les castanyes i no embrutir-nos les mans. Els més petits van estar una estona entretinguts pelant les castanyes i amb les mans negres van quedar.

Nens i nenes de P4 : Andrea Cebrián, Olga Conesa, Aitor Criado, Joan Josep Del Amo, Arnau Donate, Aminata Fissiru, Joan Gambín, Yolanda Martín, Alex Mota, Alex Pallarés, Paula Pozo, Imma Pujadas, Susana Pulido, Alexandra Samwells, Albert Sánchez, Saihou Sillah, Susana Turon, Marc Vila, Estel Viñolas, Pere Voz, Fatou Waggeh i la senyoreta Dolors Duch.

VISITA AL MUSEU DEL CINEMA

El dia 31 d'octubre, tos els nens i nenes d'Educació Infantil, juntament amb les respectives tutores i tres mares vàrem fer una visita cultural al Museu del cinema (Col·lecció Tomàs Mallol) de Girona, al carrer Sèquia, núm. 1. Com que entre tots érem un nombre considerable, ens van repartir en dos grups, per així, poder gaudir i aprofitar més de l'estada.

El Museu del Cinema és un viatge a través dels intents que ha fet la humanitat per aconseguir imatges en moviment.

Primer, varen ser les ombres xineses. Després de veure un trosset d'una pel·lícula, tots els nens i nenes varen ser els protagonistes, ja que al darrera d'una pantalla, cadascú va poder fer la seva ombra xinesa amb les mans; i així vam poder entendre com eren les primeres imatges.

Tot caminant per dins del museu ens endinsàrem en un altre món del cinema; eren les pel·lícules fetes a través de dibuixos, molt esquemàtics i sense color. Després vam passar a fer una visita a les pel·lícules mudes, però ja amb moviment, encara que no massa real. A continuació, vàrem descobrir que el cinema anava evolucionant i que al moviment

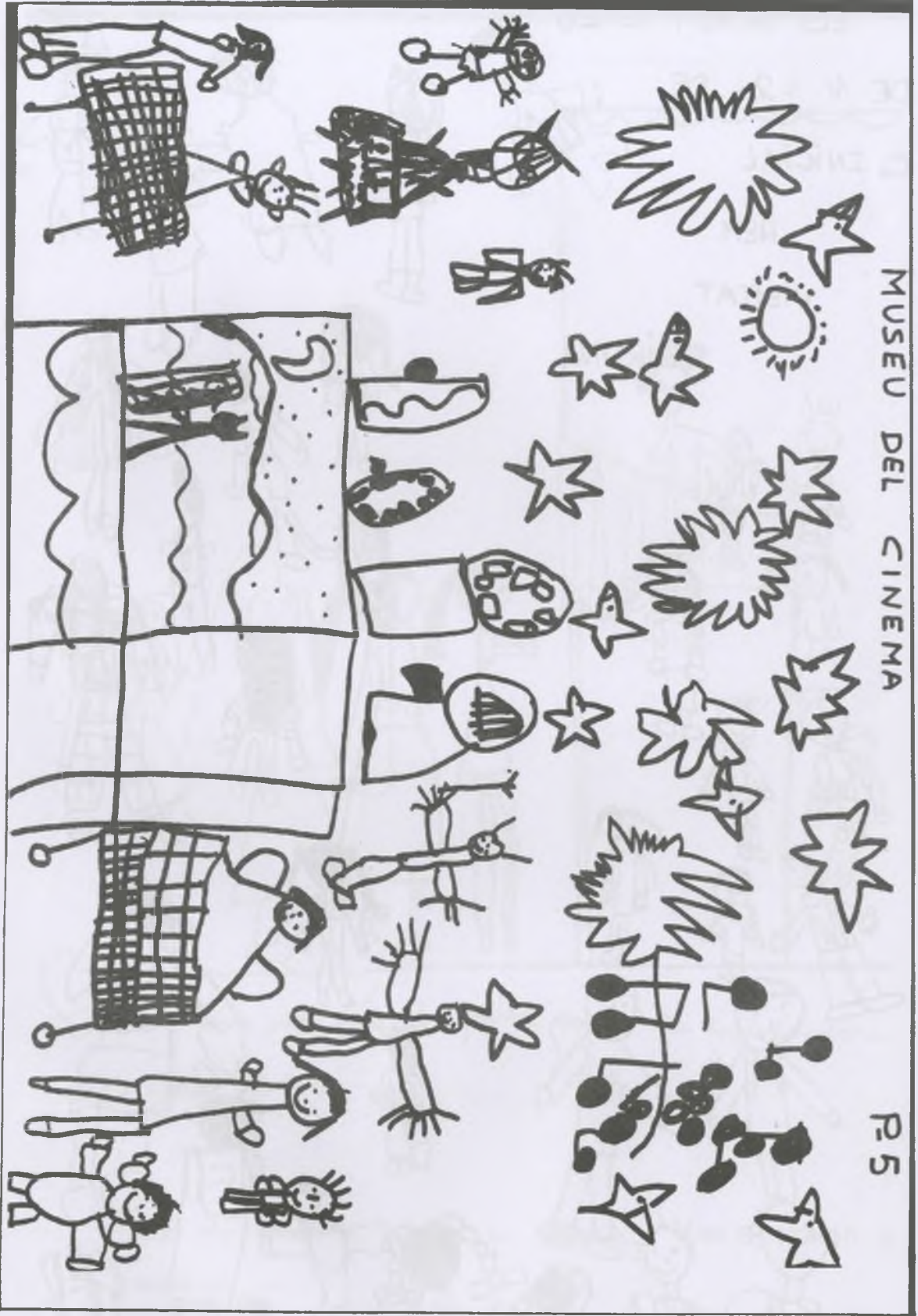
s'hi afegia el so encara que sobreposat.

Finalment, so i moviment ja s'han unit i amb el color adequat a la realitat ens trobem amb el cinema actual.

En definitiva, en aquesta col·lecció, que és una de les més reconegudes a nivell internacional, s'hi troben una pila d'invents sorprenents, divertides i poètiques, les quals es poden manipular, i així ho vam fer i ens ho vàrem passar d'allò més bé.

També vàrem conèixer els ginyes que van deixar bocabadats als nostres rebesavis i les projeccions i escenografies que han fet somiar els espectadors de totes les èpoques.

Nens i nenes de P5 : Ilias Azoogah, Rabie Chihab, Gerard Comas, Marina Fernández, Marc Figuerola, Marc Frigola, Adrià Gispert, Fiona Gurnés, El Haucine Maroufi, Mohamed Ondouh, Mireia Orellana, Marc Puigdevall, Naima Renart, Iris Romeu, Albert Saurí, Omar Sillah, Erik Trias i la senyoreta Montserrat Frigolé.

ELS NENS I NENES

DE 1r. i 2n DE

C. INICIAL

HEM

VISITAT

GIRONA

En Banjeta és una casa de pedra que hi ha en una casa
della casa del vi.

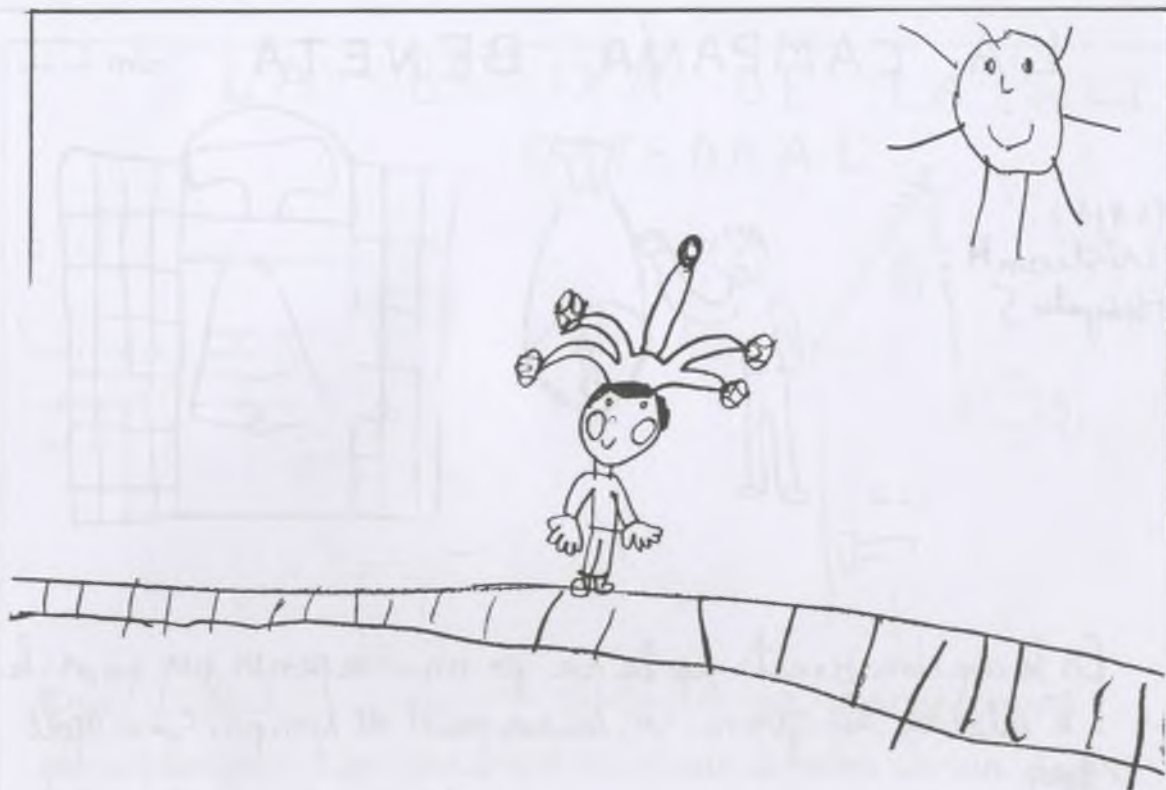
JUDIT M., AARON M., JOANA S., ALBA X., HUSA S., TÀNIA N
CLAUDIA V.

1r. C. Inicial

La Majordoma de Sant Narcís era una dona molt presumida, grossa i xafardera. Solia cuinar molt bé i es va inventar menjar molt bons.

LIDIA M., ALBERT P., ROSER C, ARIADNA G, GERARD C., ENRIC F.
1r C. Inicial

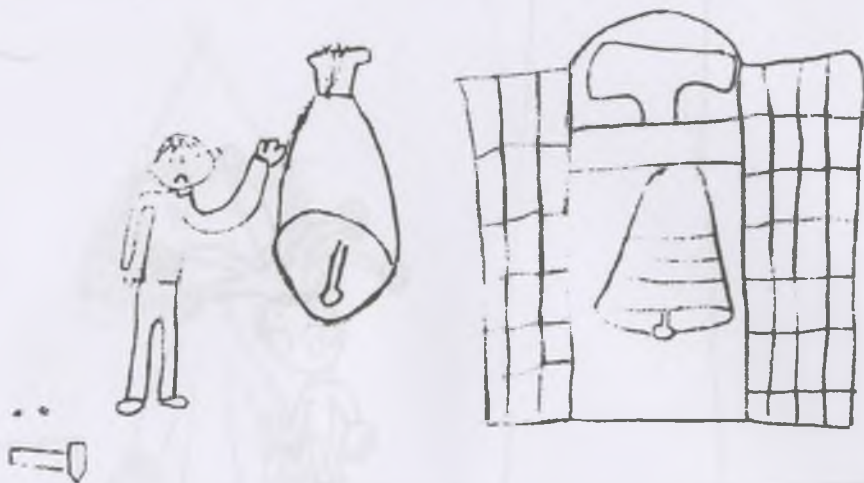
El Torla de Girona és al final de la Rambla!
 El penjam per una barra que va
 de banda a banda del carrer, fa giravoltes.
 El posen per Sant Jordi

XABIER A., ASTRID B., YAIZA G., MARIA B., SOFVAN A., ERIC R., MARC G.

1r C. Inicial

LA CAMPANA BENETA 2m CI.

TANIA L.
Cristian M.
Hadizatu S

Es la campana Beneta que la va fer un campaner per passar-la a la catedral des girona. Va tardar molt de temps. Sona molt fort.

EL CAP D'ESTOPES 2m. CI

Aleix V.
joel R.
jessica F.

Hi havia una vegada un senyor que moriria a Girona. Quan va morir va manar Ramon Berenguer i Berenguer Ramon ho volia fer ell quan van anar de casa B.R. va tirar l'espasa i R.B. va morir.

LA BRUIXA DE LA CATEDRAL 2m CI.

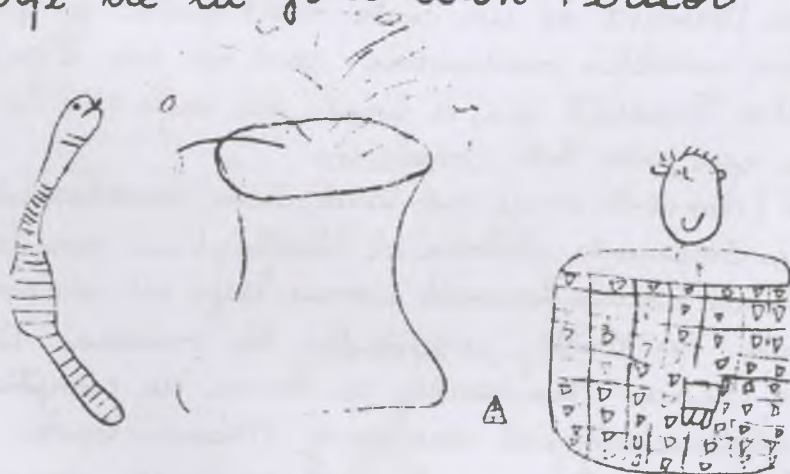
Francisco X.G.
 Denise
 Ferrer

Era una bruixa molt dolenta que sempre tirava pedres i deca molt i des d'un dia es va tornar de pedra i la van posar a la catedral de Girona.

La serp de la font d'en Pericot 2m.CI

Cecilia F.
 Juan M.
 Africa D.
 Mohamed S.

En una serp que tenia un diamant i un home el volia agafar i es va ficar dins un brota, va rodolar i la serp es va morir i va portar el diamant a la verge per haver-se salvat.

Ballet clàssic a la Planeta cicle mitjà

Dins la sortida cultural que amb l'escola vam fer a Girona el passat dia 8 de novembre, hi havia programat anar a la sala Planeta per veure la representació de l'obra de ballet clàssic "La Bella Dorment".

L'espectacle començava a dos quarts de dotze, i allà erem, ben puntuals. La Companyia Juvenil de Ballet Clàssic de Catalunya ens va fer gaudir amb una excel·lent interpretació.

A continuació us explicarem un xic el conte.

LA BELLA DORMENT, un conte amb molta història

La Bella Dorment és un conte molt antic ja que apareix en diverses novel·les medievals, però va ser l'escriptor francès Charles Perrault qui, a finals del segle XVII li va donar la forma que avui tots coneixem.

Al 1888 (dos-cents anys més tard) Ivan Vsevolozhsky, director dels Teatres Imperials elabora el "libretto" d'un nou ballet basat en el conte de Charles Perrault i encarrega al compositor rus Pyotr Ilyitch Txaikovsky compondre la música. Durant el procés de creació Txaikovsky va haver de comptar amb les precises indicacions del coreògraf Marius Petipa.

La col·laboració entre aquests dos genis va donar com a fruit l'obra cabdal de la tradició del ballet clàssic del segle XIX.

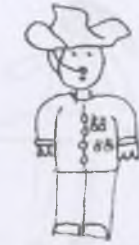
Va estrenar-se el 15 de gener de 1890 al Teatre Mariinsky de Sant Petersburg.

Els personatges

El conte

Reina

Narrador

Carabosse, fada malvada

La fada de les liles, la més bona

La princesa Aurora

Príncep Desiré

1

EN EL PALAU DEL REI FLORISTAN XIV
TOTIHO M'ESTÀ MOLT CONTENT: M'HAURÀ BATEIG.
LA REINA PRESENTA A LA SEVA FILLA, LA PRÍNCESA AURORA

2

AL BATEIG M'ESTAN CONVINDADES
TOTES LES FADDES DEL REGNE I, ESPECIALMENT,
LA FADA DE LES LILES, LA MÉS BELLA I PODEROSA DE TOTES.

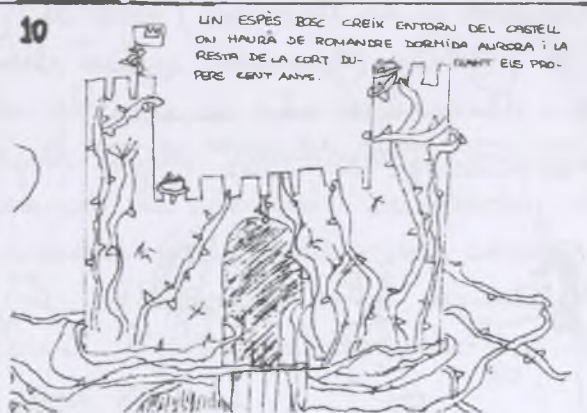

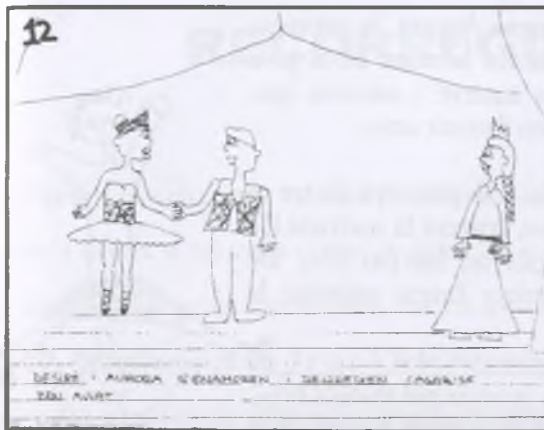
3

LA VELLA FADA CARABOSSE, OFESA PERQUÈ NINGÚ
L'HA CONVIDAT ANUNCIA QUE UN DIA LA PRÍNCESA
ES PUNXARÀ LA HÀ I MORIRÀ.

ALS SETZE ANYS LA PRINCESA AURORA S'HA CONVERTIT EN UNA NOIA EXTRAORDINÀRIAMENT BELLA.

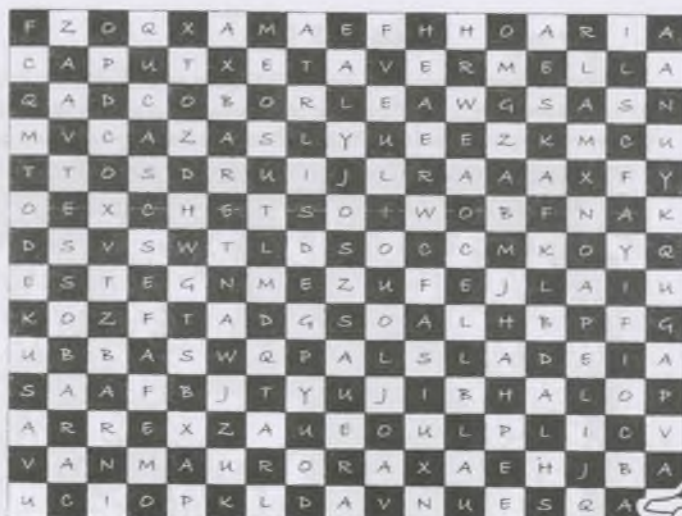
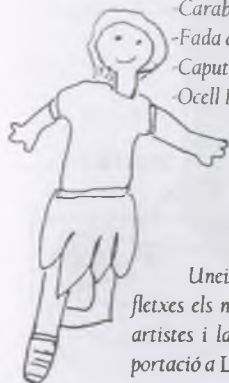

A continuació us proposem uns **Passatemps** sobre la representació:

Sopa de lletres

Busca el nom d'aquests 6 personatges del ballet La Bella Dorment:

- Aurora
- Desiré
- Carabosse
- Fada de les Liles
- Caputxeta Vermella
- Ocell Blau

Cada ovella amb la seva parella

Uneix amb fletxes els noms dels artistes i la seva aportació a La Bella Dorment.

- P. I. TXAIKOVSKY
- C. PERRAULT
- M. PETIPA
- I. VSEVOLOZHSKY

- CREAR LA COREOGRAFIA
- ELABORAR EL LIBRETTO
- COMPONDRE LA MÚSICA
- ESCRIBRE EL CONTE ORIGINAL

Hi havia una vegada...

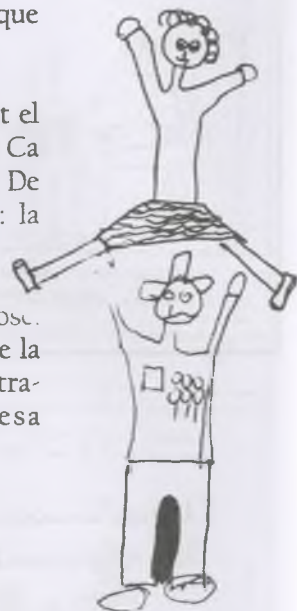
Ordena correctament les següents parts de la història i aconseguiràs llegir l'argument del ballet La Bella Dorment.

- Aurora i tota la Cort dormen profundament durant cent anys en el seu castell encantat enmig del bosc.
- La Caputxeta Vermella, el Llop Ferotge, l'Ocell Blau i la Princesa Florina ballen davant la Cort durant el banquet de celebració de les noces d'Aurora i el Príncep Desiré. Finalment els dos enamorats ballen junts i es disposen a ser feliços per sempre més...

Durant la celebració del bateig de la princesa Aurora, la perversa fada Carabosse llança un terrible malefici que prediu la mort de la jove princesa. Afortunadament, la Fada de les Liles intervé i anuncia que Aurora no morirà sinó que caurà en un profund son de cent anys.

El dia del seu vintè aniversari, Aurora balla amb prínceps de tot el món que han vingut a demanar la seva mà. Llavors, apareix la malvada Carabosse disfressada de velleta innocent i li regala un fus per filar. De sobte, Aurora es punxa amb l'agulla i es compleix l'antic malefici: la princesa i es queda profundament adormida.

Al cap de cent anys, el príncep Desiré surt a caçar pel mateix bosc. La Fada de les Liles apareix i li mostra una visió de la bella Aurora de la que el príncep es queda bojament enamorat. Després d'obrir-se pas a través de la vegetació, Desiré troba el castell encantat i desperta la princesa amb un dolç petó. Per fi Aurora ha trobat el seu príncep blau.

Qui és qui?

Fixa't en aquest dibuix de H.J. Ford de 1899. Quins personatges de La Bella Dorment pots identificar? Saps a quina escena correspon la il·lustració? I tu, saps dibuixar? Tria una escena del ballet i després fes-ne un dibuix amb colors. Recorda que primer has de decidir quins personatges han apareixeran, com van vestits i on es situa l'acció.

CICLE MITJÀ

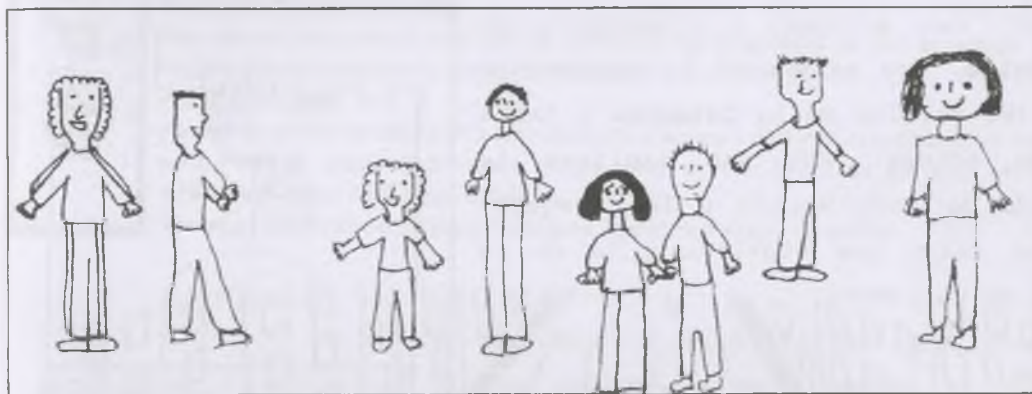
1r : HAYA CAMARA, DANIEL CAMPOS, BILAL EL OUMARI, GENÍS FREIXAS, CRISTIAN GONZÁLEZ, HICKAEL GONZÁLEZ, JUAN A. JIMÉNEZ, ZEESHAN LIAQAT, JENIFER MACIAS, BIBIANA MOTOS, GERARD ORELLANA, JOSEP PAYRET, ROKSOLANA PRYYMAT, DANIEL REYES, BÁRBARA SÁNCHEZ, ARNALI TORRENT. Tutora: MARTA BLANCH

2n : NAYARA ÀVILA, ROBERT BAGUDANCH, LAURA BERGILLOS, DANIEL CAMELA, JORDI COSTABELLA, GEMMA CROS, ARIADNA DONATE, SANDRA FIGUEROA, EDUARD FIGAROLAS, CRISTINA GÓNGORA, ÀLEX LLINÀS, ANABEL MONTOLIU, PATRÍCIA PONCE, CHANTAL ROMERO. Tutora: MARI CASELLAS

RECORREGUT PER GIRONA

Durant la visita que van fer els alumnes de 5è i 6è a Girona, varen aprofitar per conèixer més coses d'aquesta ciutat seguint un recorregut indicat pels monitors; des de noms de carrers, les seves curiositats, barris antics, fins a les llegendes de la ciutat. A continuació, els alumnes de 1r de Cicle Superior presenten el recorregut que van seguir per la ciutat a través de dibuixos i explicacions.

El dia 8 de novembre vam anar d'excursió els nens i nenes de primària a Girona. A la tarda, els alumnes de 5è i 6è vam fer un recorregut per la ciutat i ens van explicar unes quantes llegendes.

Alumnes de 5è i 6è

El nostre recorregut començà al parc de la Devesa. Des d'allà es veia la **Catedral** i l'Església de **Sant Feliu**. Aquesta església destaca per

què to el campanar com si l'haguessin tallat. Després vam travessar el **pont de Ferro**, que l'havia construït el mateix home que la torre Eiffel de Paris.

Seguidament arribàrem a la Rambla de Girona, on hi havia un mercat. Hi ha molts arcs i sota d'ells hi ha un plànol de Paris. Vam passar per un carrer que es deia el carrer dels **Abeuradors** per la **Plaça de les Cols**, on s'hi venien cols i verdures i per la **Plaça del Vi**. Es diu així perquè s'hi venia vi.

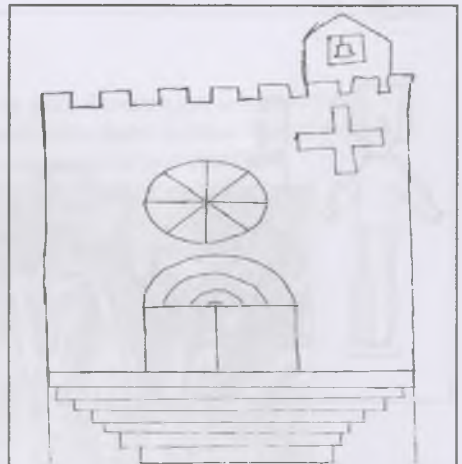
Continuàrem caminant i vam anar a parar a la plaça de l'**Ajuntament**, on ens van explicar la llegenda d'en **Banyetes**. En Banyetes era un home molt ric que venia coses a la gent de Girona. Al final sembla ser que un dia no va tornar a venir però va sortir una cara amb unes banyes en una columna.

Després vam pujar per uns carrers antics, vam passar per un carrer que es deia el carrer de la **Força** (on hi havia la casa de **Maria Gay**) i pel barri jueu. Ens van explicar que Montjuïc es diu així perquè era on vivien els jueus.

Caminant vam arribar a l'església de **Sant Feliu**, vam entrar-hi i després vam pujar les escales de la **Catedral** i també hi vam entrar. Ens van explicar la llegenda de Sant Narcís i les mosques, la d'un falcó que vigilava i la de la cadira de CarleMany.

Finalment vam sortir fora i ens van explicar la llegenda de la bruixa, una bruixa tan dolenta que de tant tirar pedres es va convertir en una.

Alumnes de 1r de Cicle Superior: Karim Aakid, Eduard Carbó, Marc Comas, Evelin del Monte, Javier Jara, Sonia Liaqat, Milouda Maaroufi, Cristina Mallorquí, David Miquela, Melanie Ortiz, Adrià Polvillo, Oliver Ramos, Jenifer Rodriguez, J. Antonio Sánchez, Xavier Valentí.

ELS PONTS DE GIRONA

Girona està atravesada per quatre rius. Els rius són: Ter, Onyar, Güell i Galligans. L'Onyar és el riu que travessa Girona pel centre de la ciutat i la divideix en dues parts ben diferenciades: la part històrica i la part moderna. El fet de que l'Onyar ens parteixi la ciutat actualment no és cap problema, però durant una època sí que ho va ser. Per evitar-ho els gironins van construir diferents ponts per tal d'estalviar-se donar una gran volta per poder atravesar a l'altra banda del riu.

Girona és una ciutat de ponts, per això ens agradaria esmentar-ne alguns.

6è de Primària

PONTS QUE TRAVESSEN EL RIU ONYAR

PONT DE SANT AGUSTÍ

El trobem a la plaça de la Independència, o a la plaça dels cines com es coneix popularment

PONT D'EN GÓMEZ

Està situat davant de correus.

PONT DE SANT FELIU

És aprop de l'església de Sant Feliu, per això rep aquest nom

PONT DE PEDRET

Es troba al carrer Santa Pau.

PONT DE FERRO O TIFFEU

Rep aquest nom perquè està fet de ferro. El seu arquitecte va ser el senyor Eiffel, el mateix que va dissenyar la torre, tan famosa, a la ciutat de París

PONT DE PEDRA

Aquest és potser un dels ponts més coneguts a Girona i dels més transitats. Per damunt del pont a més de passar-hi persones, també poden circular-hi cotxes. És força cèntric, està situat molt aprop de la plaça Catalunya.

També hi ha altres ponts menys coneguts com el de l'Areny, el del Rei

ELISABET FREIXAS, NATALIA MALAGÓN,

ANNA PAYRET, ANNA PUIG, OLGA PUIGDEVALL,

PONTS QUE TRAVESSEN EL RIU TER

El riu Ter el trobem a la part nord de Girona, a la zona de la Devesa.

PONT DE LA BARCA

Està situat molt aprop del pavelló de Fontajau.

PONT DE L'AIGUA

El trobem prop de la carretera en direcció a Palamós.

Un altre riu que travessa Girona és el Güell. Actualment per aquest riu no hi passa aigua, està sec. El mateix li passa al riu Galligans, també està sec.

PER QUÈ EL NOM D'ALGUNS CARRERS?

A Girona hi ha moltes places i carrers que tenen noms especials.

PLAÇA DEL VI: En aquesta plaça abans hi havia un mercat. En el mercat hi venien productes derivats del vi, però el producte més important era el vi. Ara hi ha l'Ajuntament.

PLAÇA DE L'OLI: A la plaça de l'Oli, abans hi havia parades on hi venien productes com: oli, olives (amb pinyol i sense)...

PLAÇA DE LES COLS: En aquesta plaça temps enrera s'hi venien cols i altres verdures.

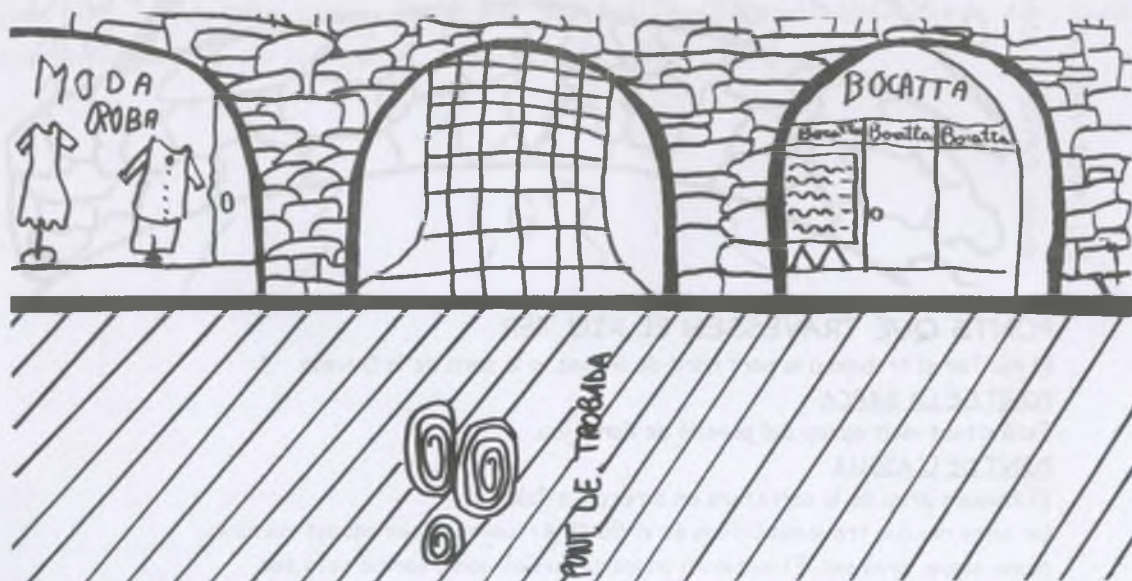
CARRER MERCADERS: El carrer Mercaders rep aquest nom perquè abans hi havia un mercat molt important.

CARRER DELS ABEURADORS: S'anomena així perquè antigament hi havia abeuradors. Els viatjants que venien de molt lluny deixaven els cavalls allà perquè descansessin i beguessin aigua.

CARRER ESPARTERS: En aquest carrer abans es treballava un material anomenat espart. S'utilitzava per produir cordes, soles d'espardenyes i cabassos.

CARRER DE LES PEIXATERIES VELLES: El carrer de les peixateries velles, com diu el seu nom, antigament hi podíem trobar el mercat del peix.

SERGI BERGILLOS, JORDI BOADELLA, JORDI COROMINAS, ALBERT TURÓN, ENRIC XARGAY.

SENSACIONS PASSEJANT PER GIRONA

Tot passejant per Girona hem sentit diferents sensacions.

En el carrer de la Força notem la sensació d'humitat perquè és un carrer molt estret i el sol li costa entrar-hi.

A la Plaça del Vi percebem sequetat perquè hi toca el sol de ple.

La Plaça de l'Oli ens sembla un lloc avorrit perquè és una plaça molt grisa.

En el carrer del Ciutadans, notem una sensació misteriosa perquè no hi ha ningú i a més a més és un lloc molt silenciós.

Seguint cap a la Plaça de les Cols notem sensació d'espai perquè és molt àmplia.

Anem cap a la Plaça Sant Agustí i percebem la sensació de turisme perquè allà hi ha moltes botigues.

A l'església de Sant Feliu palpem la sensació de por i misteri alhora el motiu és que hi ha moltes tombes.

El carrer de les Hortes ens inspira antipatia, no hi ha gaire coses importants. Seguim cap el carrer dels Abeuradors i notem simpatia, pensant en els cavalls que hi havia en altres temps. Finalment el Call Jueu percebem sensació de refugi, perquè és un lloc molt estret i acollidor.

NISSRIN AAKID, MIRIAM EL HADJ TAIB, LLUIS MARTÍ, MONICA RAURICH, JOSEP MARIA TORRENT.

QUÈ SAPS DE GIRONA?

- 1- Quin riu passa pel mig de Girona i no fa cap ona?
- 2- Qui vigila l'Ajuntament i està amagat a la paret?
- 3- Què s'hi veia a la plaça de les cols, a part de cols?
- 4- Quins ponts travessen el riu Onyar?
- 5- Com es diu el ninot que pengen al final de la Rambla?
- 6- Com es diu la plaça que té nom de beguda?
- 7- En quantes parts es divideix Girona?
- 8- Quin és el monument més important de Girona?
- 9- Quins dos noms té el pont que va construir Eiffel?
- 10- Quins altres noms té la plaça Sant Agustí?
- 11- Quin carrer es pot veure des del Call jueu?
- 12- On està situada la cadira de Carlemany?

RAMON FERNÁNDEZ, SERGIO LAMOLDA, RAFAEL RODRÍGUEZ, ÀLEX SANCHEZ

SOLUCIONS: 1-Onyar. 2-Banyetes. 3-Verdures. 4-El de pedra i el de ferro. 5-El tarlà. 6-La plaça del Vi. 7-Dues. 8-La Catedral. 9-Pont de ferro o Eiffel. 10-Plaça de la Independència o dels cinemes. 11-Carrer de la Força. 12-Dins la catedral.

PROJECTES TELEMÀTICS

Enguany, els nostres alumnes participaran en aquests projectes telemàtics:

		PROJECTE	ACTIVITAT
Educació Primària	Educació Infantil P3 - P4 - P5	SANT JORDI	Llegenda
	Cicle Inicial 1r - 2n		
	Cicle Mitjà 3r	NADAL	Activitat literària Postal
	Cicle Mitjà 4t	MONTSERRAT, Un munt d'aventures	
	Cicle Superior 5è	NADAL MARIA GAY	Nadala
	Cicle Superior 6è	BONGOÏ	

- ⇒ **SANT JORDI** i **NADAL** són dos projectes puntuals: es realitzen coincidint amb aquestes celebracions.
- ⇒ **MONTSERRAT, Un munt d'aventures** i **BONGOÏ** són dos projectes que es treballen al llarg del curs escolar.

Tots quatre projectes pertanyen al Secretariat de l'Escola Cristiana de Catalunya i els trobareu en aquesta adreça:

www.seccat.com/xarsec

- ⇒ **MARIA GAY** és un nou projecte. L'estem elaborant les tres escoles de l'Institut de Religioses de Sant Josep de Girona. Properament el podreu visitar a la nostra pàgina web. Us continuarem informant.

Us convidem a visitar-los sovint. Podeu fer-nos arribar els vostres comentaris a:

b7002041@centres.xtec.es

Hem fet tot això i molt més
amb el vostre suport i col·laboració

Tots (alumnes, pares i mestres)
hem tornat a fer possible aquesta revista.